

ČERVEN
2014

Líšnický zpravodaj

Zprávy z úřadu

čtěte na straně 1

Ohlasy z obce

čtěte na straně 3

Historie JZD

čtěte na straně 4

**Poslední pálení
čarodějnic**

čtěte na straně 5

Škola, školka

čtěte na straně 6 – 7

Z knihovny

čtěte na straně 8

Svěřte prodej nemovitosti profesionálům

RE/MAX
Horizont

PRODÁVÁTE nebo PRONAJÍMÁTE?
Nabízím férové a profesionální jednání
Nabídněte mi svou nemovitost

 722 490 490

Zavolejte mi a já přijedu za Vámi

Jaroslav Pýcha

**Váš certifikovaný realitní makléř.
Tato lokalita je i mým domovem.**

jaroslav.pycha@re-max.cz

PRODEJ bytu 3+1 v OV, 89m²,
ul. Mahenova, Praha 5 - Košíře

PRODEJ restaurace s bytem
4+KK, 539m²,
Dobřichovice Praha-západ

PRONÁJEM kanceláře 169 m²
v 1. NP, ul. Římská, Praha 2 - Vinohrady

PRODEJ zrekonstruované vily
6+kk/G 240m², Březová-Oleško

PRODEJ bytu 2+KK s terasou v OV,
65m², ul. Karlštejská, Lety u Dobřichovic

Prodej apartmánu 1+KK v OV,
36 m², terasa a předzahrádka,
Harrachov okr. Semily

Vážení sousedé líšniční, varadovští, vandrličtí,

poprvé v letošním roce vás srdečně zdravím ze stránek našeho zpravodaje a přeji vám vše dobré. Asi jste si všimli, že jsme větší. Tedy Líšnice je naštěstí pořád stejně velká, ale náš zpravodaj vychází ve větším formátu. Není už sice úplně „do kabelky“, ale ruku na srdce, kdo z nás chodí po vsi s kabelkou... Takže jsme reagovali na vaše komentáře a kromě formátu zvětšili především písmo a fotografie. Věřím, že takhle se vám bude zpravodaj číst lépe.

Kromě běžných informací o tom, co se v obci a jejím okolí buduje a chystá, se v tomto čísle věnujeme možná největší obecní akci, kterou Líšnice organizovala od představení divadla Křoví na rybníku před patnácti lety. Akce se jmenuje Hry bez hranic a bude se konat v sobotu 14. června na návsi a kolem rybníka. Více se dočtete na dalších stránkách zpravodaje, já bych se na tomto místě chtěla jen pozastavit nad tím, co nás k organizaci celé akce vede. Je to samotný smysl Her bez hranic – umožnit obyvatelům sousedních

vesnic z mníšického regionu se setkat, zasoutěžit si a společně se pobavit. Jednotlivé soutěžní týmy, které k nám přijedou, mají za úkol nejen reprezentovat svoji obec, ale také divákům představit její krásy, historii nebo zajímavosti. A o to nám jde především. Jsme rádi, že nebydlíme na sídlištích a ve městech, kde se sousedé neznají ani nezdraví. Je fajn žít v krásné zelené vesnici uprostřed přírody, ale tu životní pohodu, kterou tu máme, dělají především lidé kolem nás. Když mi dojde prášek do pečiva, nesedám do auta, ale zajdu k sousedce. A když soused potřebuje pořezat dříví, půjčí si naši kozu. Takhle to funguje u nás a nejspíš i v sousedních vesnicích. Sama nevím, protože je všechny neznám, ale těším se, že to budu moci zjistit 14. června na Hrách bez hranic. Přijďte taky. A kdybyste nám chtěli pomoci s organizací, budeme moc rádi. Zavolejte mi nebo se stavte na úřadě, každá ruka se hodí. Chceme přece všem ukázat, že ta naše Líšnice je prostě nejlepší.

Užijte si jaro.

Hana Navrátilová, starostka

Zprávy z úřadu a z obce

Pokračujeme v kročení dešťové vody

Letošní zima byla mírná a přežili jsme ji téměř bez úhony. Mohli jsme proto začít brzy s opravami cest a také pokračovat bez delší přestávky v postupné obnově dešťové kanalizace v obci.

Za půl roku bude část Varadova klidnější

Naplno se rozběhla výstavba protihlukové stěny na Varadově. Celá stavba, tedy obě strany, líšnická i klínecká, by měly být dokončeny v září. V průběhu tohoto půlroku se budeme potýkat s komplikací v dopravě, kdy na R4 bude uzavřen vždy jeden pruh, v závislosti na straně, na které se bude stěna stavět. Nyní probíhá výstavba ve směru z Prahy a během prázdnin začne budování stěny směrem do Prahy. Z nám neznámého důvodu se během výstavby protihlukové stěny ŘSD pustilo i do opravy povrchu dálnice přes Cukrák. Co to udělalo s dopravou na dálnici, ale také ve vsi, nemusíme dlouze popisovat. Průjezd Líšnicí slouží jako objízdná trasa dálnice, proto se nám nepodařilo i přes mnohé naléhání omezit provoz v obci. Věříme, že uzavírka na Cukráku skončí podle plánu, tedy na začátku června.

Nové autobusy

Od března došlo k rozšíření autobusové dopravy o dva ranní spoje a jeden odpolední. Autobus linky 318 zastavuje od března směrem z Prahy na zastávce v obci v 9:44 hod. a následně do Prahy v 10:04 hod. Také byl přidán ještě jeden odpolední spoj v 17:04 ve směru do Prahy, který bude od května začínat již na zastávce Řitka hlavní silnice, takže

jej budou moci využít cestující při návratu z Prahy.

Osvětlení na Varadově a Vandrlici povoleno

Máme dokončenou projektovou dokumentaci a získali jsme stavební povolení na rozšíření veřejného osvětlení na Varadově a Vandrlici. V letošním roce začneme s postupnou výstavbou nových svítidel.

Svítime po celou noc

V poslední době došlo téměř ve všech oblastech Líšnice k řadě drobných krádeží ať už v autech nebo na zahradách. Co nás trápí ještě víc, jsou noční pokusy o vloupání (někdy bohužel úspěšné) do domů v době, kdy nic netušící obyvatelé spí. Na základě těchto skutečností jsme navrhli posílení nočních průjezdů obcí policií a zastupitelstvo obce rozhodlo o zavedení celonočního svícení. Je jasné, že tímto krokem nemůžeme zlodějům zabránit v trestné činnosti, ale věříme, že jim jejich noční aktivity alespoň co nejvíc znesnadníme a omezíme.

Zavádíme svoz bio odpadu

Vyjednali jsme se společností AVE novou službu, kterou považujeme za praktickou pro řadu našich sousedů – popelnice a pravidelný svoz bio odpadu. Zapůjčení popelnice na bio odpad je pro každého zájemce zdarma a cena svozu je velmi výhodná. Svoz bioodpadu bude AVE provádět jednou za 14 dní (každý lichý pátek) až do 30. listopadu. Roční poplatek za svoz 240l popelnice je 585 Kč, 120l popelnice se vyváží za 449 Kč. Službu zavádíme okamžitě a zájemci mohou

už dnes na úřadě uhradit poplatek a zdarma si domů odvézt popelnici na bio odpad.

Žádáme o finance na opravu našich silnic

Letos budeme podávat žádost u Ministerstva dopravy o dotaci na opravu místních obslužných komunikací, tedy všech cest a silnic ve vsi. Podařilo se nám už zajistit a vyřídít vše potřebné počínaje projektovou přípravou a konče stavebním povolením, takže nyní již zbývá „jen“ uspět v žádosti o potřebné finance. Pokud se nám to podaří, budeme opravovat všechny místní obslužné komunikace v obci a dvě cesty na Varadově. Komunikace na Vandrlici bohužel nejsou obecním majetkem, takže nemůžeme požádat o dotace na jejich kompletní rekonstrukci. Přestože nám nepatří, snažíme se je alespoň částečně opravovat a udržívat ve sjízděném stavu.

Zasloužíme si krásnou návěs

Koncem roku 2013 jsme reagovali na výzvu vyhlášenou Krajským úřadem Středočeského kraje v programu FROM 2014 a podali jsme žádost o dotaci na úpravu veřejného prostranství před hasičskou zbrojnicí. Do programu bylo podáno celkem 653 žádostí a krajské zastupitelstvo na konci dubna rozhodlo o přidělení dotací na 97 projektů, což je pouhých 15 procent. Jsme moc rádi, že mezi těmi šťastnými je i Líšnice. Na úpravu prostoru před hasičárnou jsme získali dotaci ve výši 1 300 000 Kč a obec do projektu přispívá vlastními zdroji ve výši 300 000 Kč. Celkově tedy máme na realizaci projektu 1 600 000 Kč. Po loňském grantu na vysazení nové zeleně máme tak letos možnost

dokončit zkulturnění centrálního prostranství, které v současné době není zrovna naší chloubou. Máme proto radost, že Líšnice bude mít konečně důstojnou náves, kterou si zaslouží.

Protože náves patří nám všem, rádi bychom vám blíže představili projektovou dokumentaci, kterou nyní dokončujeme. Zaměřujeme se nejen na zkrášlení prostranství, ale především na odvod dešťových vod, které právě tímto místem při přívalových deštích protékají. Kromě odtokových žlabů a obrubníků bude prostor osazen zatravnovací dlažbou se silnou vrstvou šterku. Tento povrch nahradí to, co je na návsi nyní – směs uježděné šterkové drtě, písku, hlíny a sem tam zbytky asfaltu, který brání vsakování vody. Projekt zároveň počítá s výměnou autobusové zastávky a výstavbou zastřešení nad zastávkou ve směru na Řitku. Panely, které tvoří podlahu zastávek, budou také nahrazeny dlažbou. S pracemi bychom rádi začali v průběhu prázdnin a předpokládáme, že vše bude dokončeno v září.

Dokončení projektové dokumentace předpokládáme do konce května. Následně ji zveřejníme na webových stránkách obce a v tištěné podobě bude k dispozici k nahlédnutí na obecním úřadě, aby měl každý možnost seznámit se s plány a vyjádřit svůj názor na budoucí podobu naší návsi. Svě názory, podněty a připomínky nám prosím předkládejte nejpozději do 8. 6. 2014 pouze v písemné formě a to buď emailem na adresu starostka@obeclichnice.eu, poštou na adresu Obecní úřad Líšnice 175, nebo je vložte do naší poštovní schránky. Po tomto datu svoláme poradu zastupitelstva obce s projektantem a budeme jednotlivé podněty projednávat. Tato porada bude veřejná a přesné datum a místo jejího konání zveřejníme na vývěsce úřadu a na obecních stránkách. Budeme rádi, když se porady zúčastníte i vy, abyste měli možnost přímo vyslechnout reakce na svůj podnět.

Jak fungují dotace?

Protože se dlouhodobě snažíme v maximální míře využít možností získat dotace na různé investiční akce, které by Líšnici přinesly prospěch, rádi bychom na tomto místě srozumitelně vysvětlili, jak taková dotační řízení obecně fungují.

Příjmy a výdaje

Příjmy obcí z měst pocházejí ze dvou zdrojů. Prvním zdrojem je příjem z rozpočtového určení daní, které je závislé na počtu trvale hlášených obyvatel. To jsou tzv. da-

ňové příjmy. Druhým zdrojem jsou běžné příjmy, které vznikají z běžné činnosti obce, nájemních smluv, věcných břemen, prodeje majetku, poplatků atd. Na druhé straně v našem rozpočtu stojí výdaje. Běžné výdaje, ze kterých se hradí běžný provoz obce, zahrnují například služby (veřejné osvětlení, autobusy, apod.), opravy a údržbu (vodovod, kanalizace, cesty apod.), činnost úřadu, provoz příspěvkových organizací (v našem případě škola a školka) a další činnosti. Tyto běžné výdaje jsou většinou pokryty právě ze zmíněných daňových a běžných příjmů. Hospodaří-li obec dobře, mohou jí na konci roku zůstat v rozpočtu finance zpravidla v řádu statisíců na tzv. kapitálové neboli investiční výdaje. Z těch je možné investovat v obci do výstavby, obnovy a rozsáhlejších oprav čehokoli. Problém je, že tyto prostředky většinou nepostačí na financování velkých projektů. Proto obce a města často využívají možnosti žádat o dotace na rozsáhlé projekty, které umožní rozvoj jejich území. Dotace poskytují ministerstva nebo krajské úřady prostřednictvím státních financí nebo v kombinaci s penězi Evropské unie.

Dotace nejsou k dispozici kdykoli, ani na cokoli

Dotace bohužel není možné získat kdykoli a na cokoli, co by obec chtěla. Systém funguje tak, že v různých termínech ministerstva a úřady vyhláší různé dotační výzvy a programy s různými tématy. Na konkrétní výzvu potom obce mohou reagovat podáním konkrétní žádosti. To, jaké téma na dotace bude vyhlášeno, je zveřejněno asi 1–2 měsíce před termínem odevzdání žádosti o dotaci. Obec má pak možnost zažádat si o finanční podporu na realizaci projektů a investic, na které by ze svých rozpočtů jinak nedosáhla. Žádost ale musí odpovídat tématu vyhlášené dotační výzvy. Obec se proto snaží aspoň s určitým předstihem tvořit tzv. zásobníky projektů, aby byly připravené reagovat na to, až bude příslušná výzva vyhlášena. Po podání takové žádosti o dotace je úspěšnost jejího získání většinou do 20 procent.

Plánování dotací? Utopie

Dotační výzvy, které zveřejňují ministerstva a úřady, nejsou a ani nemohou být koordinované. Není proto možné si naplánovat o co a kdy přesně požádat, aby rozvoj obce probíhal systematicky. Je to trochu nelogické, ale systém dotačních řízení tak prostě není nastaven. Proto se někdy může zdát, že investice v obci probíhají zmatečně a nekoordinovaně, což je bohužel pravda. Taková je skutečnost, a pokud chceme využít

všech možností, jak naši obec dále zvelebovat a rozvíjet, musíme se tomuto systému přizpůsobit.

Hurá, máme dotaci. A co teď?

Pokud obec se svou žádostí uspěje a dotaci na svůj projekt získá, většinou má jeden rok na jeho realizaci. Během této doby je potřeba dotaci proinvestovat a následně řádně vyúčtovat. Jestliže se nám podaří projekt realizovat s nižšími náklady, než jsme počítali v původní žádosti, nebo zvládneme jen částečnou realizaci, nemůžeme zbylé peníze z dotace využít jinak, ani si je ušetřit do doby, kdy se to obci bude hodit, nebo si o ně říct později. Nastane-li taková situace, dotace se vrací bez další možnosti ji získat zpět. Nezbyvá tak nic jiného, než se znovu postavit do řady a čekat, zda obec bude úspěšná při další vyhlášené výzvě na stejný typ projektů.

Audit hospodaření na jedničku...

V úterý 8. 4. 2014 u nás proběhl každoroční audit hospodaření obce prováděný Krajským úřadem Středočeského kraje. Jsme rádi, že stejně jako v loňském roce, i letos bylo závěrečným výrokem auditora sdělení, že nebyly zjištěny chyby a nedostatky. Zprávu auditora můžete nalézt na úřední desce, na našich webových stránkách nebo je k nahlédnutí na obecním úřadě.

...a hloubková kontrola s pochvalou

Hned následující den jsme přivítali pracovníky Ministerstva vnitra ČR, kteří nás navštívili, aby provedli hloubkovou kontrolu nad dodržováním zákona o obcích č. 128/2000 Sb. Kontrola byla opravdu důkladná, a proto jsme rádi, že i její výsledek byl dobrý. Úředníci neshledali až na drobné nedostatky (nebyl vyvěšený seznam právních předpisů obce apod.) žádná závažná porušení zákona a dokonce jsme dostali pochvalu za to, jakým způsobem obec spravujeme.

Na závěr nás kontroloři seznámili se stížností, kterou ministerstvo obdrželo, a na jejímž základě celou kontrolu provedli. Každý občan má právo podat stížnost, pokud s něčím není spokojen, avšak v minulosti na nás nikdy žádné takové udání na MVČR nepřišlo. Proto jsme se rozhodli tuto stížnost publikovat celou a reagovat na ni veřejně na stránkách zpravodaje, abychom tímto vysvětlením předešli možným spekulacím nebo mylné interpretaci.

Stížnost (v původním znění)	Vyřádění starostky obce Líšnice	Stížnost (v původním znění)	Vyřádění starostky obce Líšnice
„Žádám kompetentní úřad Ministerstva vnitra o prošetření dodržování všech právních úkonů Obecního úřadu Líšnice. ... V obci Líšnice bydlím cca 40 let a za ta léta jsem nesetkala s tím, co se zde děje nyní a za posledních cca 7 let. Mám důvodné podezření, že funkcionáři Obecního úřadu Líšnice, porušují zákony v oblasti prodeje a manipulace s pozemky i nemovitostmi obecními a s pozemky a nemovitostmi vlastníků.“	Dodržování právních předpisů kontroluje pravidelně každoročně audit, který důkladně sleduje zejména hospodaření s pozemky a majetkem obce. V této oblasti nikdy neshledal žádné pochybení. Prodeje, pronájmy, směny a další nakládání s nemovitým majetkem obce procházejí dvoukolovým schvalovacím procesem zastupitelstvem a veškeré dokumenty kolem každého takového úkonu se vyvěšují na úřední desku. S pozemky a nemovitostmi vlastníků nemůže nikdo, kromě vlastníka samotného, jakkoliv nakládat, ať se jedná o členy zastupitelstva, nebo o starostu nebo místostarostu.	A to vše s odůvodněním paní starostky Navrátilové, že obec nemá dostatek finančních prostředků, ale na výplatu cca 100 000 Kč svých odměn za rok 2013 mají.“	domů. Ve všech částech obce se do nedávna svítilo do 00:45 hod. Právě na základě častých krádeží a vloupání se od dubna svítí v celé obci po celou noc. Funkce uvolněné starostky je ohodnocena tabulkovým platem, který nemůže být nižší ani vyšší, než udávají veřejně dostupné tabulky. Odměny jako takové zákon nepřipouští vůbec, není tedy možné si vyplatit jakoukoli odměnu. I toto je každoročně důkladně auditem kontrolováno.
„Aby Obecní úřad požadoval od trvale bydlících občanů (i těch, kteří zde chtějí stavět RD a trvale bydlet) několika sta-tisícové sponzorské dary a to v případě, že se chtějí např. připojit na hlavní vodovodní řád či k inženýrským sítím, mi nepřipadá v souladu s právním řádem ČR.“	Autor má zřejmě na mysli poplatek za zhodnocení stavebního pozemku za možnost připojení na vodovod a kanalizaci, který byl schválen v roce 2008. Toto je běžná praxe téměř v každé obci, která dokončí výstavbu vodovodu a kanalizace. Poplatek se vybíral na základě obecně závazné vyhlášky schválené Ministerstvem vnitra. Jiné inženýrské sítě Obec nespravuje a ani nevlastní, nemůže tedy za ně žádné poplatky vybírat. Sponzorské dary byly předávány již v roce 2004 na základě dobrovolně uzavřených darovacích smluv.	„A nehledě na to, že v úřední hodiny na Obecním úřadě se nepotkáte z 80ti% s paní starostkou Navrátilovou a ani s panem místostarostou Gottwaldem, u kterého se vždy musíte telefonicky objednávat.“	V době úředních hodin jsem na úřadě vždy. V době dovolené, svátků, nemoci dětí či jednání, která musím ve své funkci absolvovat, mne zastupuje paní Vondrušová nebo alespoň cedule s důvodem mé absence a telefonní číslo pro případy, které je třeba řešit akutně. Mé telefonní číslo je veřejně dostupné a jsem kdykoliv ochotna se s každým sejit mimo úřední hodiny, tak aby mu to vyhovovalo. Pan místostarosta má na starost stavební záležitosti a sítě. Protože tato jednání jsou často delší než běžná agenda, domlouvá se s občany a stavebníky na konkrétní hodinu, aby zbytečně dlouho nečekali.
„Nehledě na to, že zastupitelé Obecního úřadu (pí. Starostka Navrátilová a p. místostarosta Gottwald), při dotazech na důvody jsou arogantní a nejraději by ukládali i několikatisícové pokuty.“	Pokuty jsou v souladu se správním řádem a jsou součástí každého správního řízení, které probíhá na kterémkoli úřadě. Jiný nápravný nástroj ani úřady nemají. Např. MVČR nás při oznámení této kontroly informovalo, že pokud bychom kontrolorům neposkytli součinnost, vystavujeme se pokutě ve správním řízení.	„Domnívám se, že nadřízeným orgánem OÚ Líšnice je Městský úřad Mníšek pod Brdy, ale na tomto úřadě pracuje manžel pí. starostky Navrátilové (střed zájmů). Dále si myslím, že OÚ spadají pod ministerstvo vnitra a vztahují se na ně zákony platné v ČR, jako na každou instituci financovanou ministerstvem vnitra (daňových poplatníků).“	Obecní úřad Líšnice je samosprávný orgán a žádný jiný místní úřad mu není nadřízený. MěÚ Mníšek pod Brdy pro naši obec pouze vykonává přenesenou působnost ve stavebním řízení, MěÚ Černošice pro nás vykonává přenesenou působnost ve věcech řídicích průkazů, občanských průkazu cestovních dokladů atd. Ministerstvo vnitra je pro všechny obce a města dozorovým a metodickým orgánem, ale obecní úřady a instituce nijak nefinancuje.
„V obci svítí veřejné osvětlení pouze u občanů, kteří si to zaplatili (novostavby u Golfu) a v ostatních částech obce nesvítí veřejné osvětlení, což nahrává zvýšené kriminalitě v obci (např. vykrádání aut, garáží i stodol).“	Obecní osvětlení je funkční ve všech částech obce a občané za něj neplatí, ani by to technicky nebylo možné. V době, kdy v celé oblasti pod golfem stály pouze dva domy a veřejné osvětlení tam nesvítilo vůbec, dohodli jsme se s majiteli na tom, že lampy rozsvítíme a oni přispějí na jejich provoz částkou prosvícené energie do doby, než bude v oblasti postaveno více	„Z výše uvedených důvodů Vás žádám o hloubkové prošetření dodržování všech právních úkonů na OÚ Líšnice.“	Hloubkové prošetření proběhlo a neshledalo žádné porušení zákona, na která autor poukazuje. Nakonec jsem tomu ráda, protože je dobré mít úředně potvrzeno, že činnost obce probíhá v souladu se zákonem. Věřím, že tímto budou rozptýleny případné další pochybnosti a nejasnosti.

Jednotné zemědělské družstvo Líšnice v letech 1958 – 1959

**Před 56 lety kronikář obce Jaromír Tobola
mimo jiné zaznamenal:**

„Bude-li se kdokoli probírat po letech stránkami této kroniky a pročítat záznamy tu zapsané, dojde pravděpodobně k závěru, že nejvíce problémů v obci se vyskytovalo kolem zemědělského družstva. A bude mít úplnou pravdu. Nebýt toho, byl by život v naší obci jednotvárný, klidný, bez výkyvů, nebylo by téměř o čem psát.“

Není náhodou, že můj příspěvek do prvního čísla zpravodaje v roce 2014 připomíná život v Jednotném zemědělském družstvu Líšnice (JZD) v letech 1958 – 1960.

K 1. lednu 1958 přešlo JZD na III., tedy vyšší družstevní typ, kde každý člen družstva bude odměňován podle vykonané práce. Na výroční členské schůzi JZD konané 11. února 1958 v hostinci „U Křížů“ byl zvolen předsedou Vlk Bohumil (28), místopředsedou Stuchlík František (22), zootechnikem Novák Josef (70), vedoucí rostlinné výroby Myslivečková Marie (71), skladníkem Rákosník Antonín (30), pokladníkem Novák František (41), účetním Lebl Antonín (35). V závorkách uvádím současná čísla popisná.

Členskou základnu tvořilo 21 družstevníků, kteří obhospodařovali 236 ha zemědělské půdy. Průměrný věk členů byl 58 let.

Ke společnému ustájení krav byly vybrány stáje u Stuchlíků, u Vlků a u Mestků, do kterých byly 11. března 1958 svedeny. K hromadnému ustájení vepřového dobytka byly provizorně upraveny chlévy na faře. Choválo se tam okolo 60 kusů prasat. Starala se o ně Jiřina Nováková a farář P. Josef Javůrek. Současně byly připravovány vepřince u Leblů (17) a u Jelínků (19). V zimních měsících byly úpravy ukončeny a prasata z farských chlévů do nich přemístěna. Nevyschlé zdivo působilo na zvířata natolik nepříznivě, že řada z nich onemocněla, několik uhynulo. Na farské zahradě byla postavena drůbežárna pro 500 slepic. Pečovala o ně Eva Badalová.

Po projekčních a schvalovacích řízeních bylo rozhodnuto o postavení nového kravína pro 160 kusů dobytka na severozá-

padním okraji obce. K umístění v této části obce měli výhrady především občané žijící v okolních domech, ale i někteří z dolního konce. Argumentovali nedostatkem vody a hlavně při převládajících západních větrech přenosem pachu na celou obec. Neuspěli, ale později se jejich námitky ukázaly oprávněné. Stavba kravína zadaná stavebnímu podniku v Modřanech započala 14. 10. 1958 výkopem studny a základů 19. 11. 1958. Do senoseče v roce 1959 měla být polovina stavby zastřešena.

17. 2. 1959 na výroční schůzi JZD přítomní členové potvrdili dosavadní vedení, pouze účetní se stala Jiřina Nováková. Bohužel, znovuzvoleného předsedu Bohumila Vlka postihla ledvinová a jaterní choroba. 7. 5. 1959 ve věku nedožitých 59 let zemřel. Kronikář poznamenal:

„Družstvo v něm ztratilo rozumného vedoucího a dobrého odborníka, MNV dlouholetého člena rady a předsedu zemědělské komise, který ovládal zemědělské otázky v obci do nejmenších podrobností. Čest budiž jeho památce!“

Do konce roku družstvo řídil František Stuchlík.

Šest let od založení JZD stále značný počet zemědělců hospodařil soukromě. Smutné zkušenosti ze společného hospodaření je utvrzovaly, že JZD nepřineslo nikomu žádný užitek. Orgány okresu Praha-jih v přesvědčování pokračovaly. 7. 8. 1959 vstoupil do družstva poslední zemědělec – Josef Obermajer (46). Výměra zemědělské půdy se zvýšila o 174 ha na 410 ha, počet členů o 53 na 74. Mnozí byli pouze papírovými

členy, protože nemohli náležitě pracovat ať již pro své stáří, nemoc, či z jakýchkoliv jiných příčin. Cituji kronikáře:

„Pokud někdo dříve hospodařil na svém vlastním, děl se za asistence celé rodiny do úpadku od slunce východu do slunce západu a nic mu nebylo. Jakmile však vstoupil do družstva, přepadla ho nějaká záhadná družstevní nemoc, která mu bránila pracovat na společných pozemcích. O rodinných příslušnících ani nemluví – pro ty byla družstevní pole územím takřka zapovězeným!“

Stavba kravína přes potíže s nedostatkem některého materiálu za pomoci patronátního závodu ČKD strojířny Modřany, některých občanů a pod tíhou propadnutí finanční pomoci probíhala úspěšně. Do poloviny objektu mohlo být uloženo sklizené seno, do konce léta byla předána celá stavba včetně porodnice a studny, z níž měl být kravín zásobován vodou.

10. 10. 1959, po předchozích krevních zkouškách, byly svedeny první zdravé dojnice. Tuberkulózní zůstaly ve stájích u Stuchlíků a Dvořáků. Krávy dosud ustájené v chlévech družstevníků přebírala zootechnička D. Divišová. V zápisu o převzetí hospodářských zvířat se uváděl druh, stáří, váha, měsíc březivosti, přejímaná cena navržená komisí.

Ošetřovateli krav byli Antonín Majer a Josef Knotek, mladý dobytek krmili a uklízeli Antonín Procházka a Jaroslav Novák. Prvními dojičkami byly Růžena Pojerová, Marie Pánková a Emílie Nováková.

V roce 1959 byl rozšířen strojní park družstva o 2 traktory – Zetor 25 a Super, mlátičí soupravu MAR 90 a řezačku slámy.

Výše pracovní jednotky byla plánována na 12 Kč. Družstevníci dostávali zálohu 50 %. Po celoroční bilanci nedostali družstevníci nic. To všichni pochopitelně těžce nesli a nikterak to nepřidalo na chuti do práce.

Od roku 1960 se stal předsedou družstva Josef Zamrazil.

Jsem si vědom, že strohá fakta mnou uvedená nevystihují situaci v jednotlivých rodinách, snad jsem vám alespoň z části přiblížil život v obci.

POSLEDNÍ PÁLENÍ ČARODĚJNIC na průhonu pod hřbitovem

V sobotu 30. dubna 2005, po více než 70 letech, se naposled rozhořel mohutný oheň na průhonu pod hřbitovem, místně známý jako pálení čarodějnic.

Ohně zapalované poslední dubnový den jsou pokračováním tradic starých již několik tisíc let. U Keltů 30. dubna večer začínal svátek zvaný Beltine. Pro Kelty začínalo období tepla, plodnosti, vegetace – není tedy divu, že šlo o svátek radostný. Tuto noc bylo třeba prozpívat i protančit. Zároveň šlo také o dobu očistných obřadů. Nejsilnějším očistným médiem byl pro Kelty oheň. Právě ohně pálené na Beltine měly živé tvory zbavit všeho nečistého, co se nashromáždilo v temném zimním období, a zároveň jim dodat ochranu pro období nastávající. Noc patří ještě k vládě temnot a následující den již patří světlé polovině roku. Vedle popisů veselí, tance a zpěvu se zachovaly zprávy o některých tradičních zvycích. Patřily mezi ně třeba soutěže mládenců ve vyhazování zapálených březových košťat do výše (bříza je slavnostní strom Galů), stavění a hlídání májek, čištění chlívů i další. Ohně neměly jen účel očistný, ale také ochranný. Noc toho dne patřila obyvatelům „jiného světa“ – vilám, elfům, čarodějnicím. Proti nim měly ohně zapalované na návrších lidi a zvířata chránit. Církev nazývá noc z 30. dubna na 1. května filipojakubskou, na počest svátků apoštolů Filipa a Jakuba. Po staletí se slavival 1. května, zřejmě aby mocní světci chránili tento den před temnotou pohanských obřadů. Během filipojakubské noci se měly čarodějnice slétat na kopcích a tam provozovat spolu se silami temnot nečisté, dokonce sexuální orgie. Proti čarodějnicím se vrcholky kopců blokovaly účelově pálenými ohni. Ty měly osvětlit co největší část krajiny, a tím čarodějnicím překazit jejich plány. Kdyby některá přece jen u ohně přistála, mohla být okamžitě v ohni upálena. Z toho pochází dnešní tradice „pálení čarodějnic“. Bylo také zvykem skákat přes žhavé uhlíky a tropit co největší hluk. Čarodějnice se křiku a povyku bály a nepřistály.

Na pálení čarodějnic v Líšnici zavzpomínal Ing. Karel Pojer. Bylo mu 75 let.

„Jako dítě mě k ohni vodil otec. Od něj jsem se naučil zhotovovat přenosné ohničky. Říkalo se jim kotlíčky. Do dna a po obvodu plechovky se vyrazily dírký, k horní hraně se upevnil drát dlouhý podle velikosti dítěte (mládence). Plechovka se vyplnila třískami dvojnásobné délky nádoby.

Z velkého ohniště se každý snažil zapálit svůj ohniček. Aby pořádně hořel, muselo se s plechovkou otáčet. Snahou každého bylo, mít co největší plamen. Kolem ohně pobíhající děti se svými ohničky vytvořily zajímavý obraz světélkujících postavíček. Vyhořelé plechovky zpravidla skončily v ohništi. Příští rok se vyrobily nové. Někteří kluci zapalovali březová košťata a házeli je přes ohniště. V průběhu roku se každé opotřebované koště schovalo pro tuto událost.

Na budoucí ohniště se svázely větve z ovocných stromů po provedeném průřezu nebo

průklestu, také se sbíralo roští a souše z okolních lesů. Spálily se i věnce a různý hořlavý odpad ze hřbitova. Navršená hromada se zapalovala v několika místech. Ne vždy šlo o suchý materiál. Pomohli nám místní majitelé automobilů František Stuchlík (čís. popisné 21) a Václav Vavřina (čís. popisné 12). Vybraná místa z kropili vyjetým olejem“.

Zvyk pálení čarodějnic byl přerušen jen poslední léta II. světové války. Po osvobození, v roce 1946, se oheň opět rozhořel. V padesátých letech minulého století bylo snahou, z ideologických důvodů, některé staré zvyky zakázat nebo je změnit. Tak se stalo, že „ohně čarodějnic“ byly „překřtěny“ na „ohně míru“, pořádané některou společenskou organizací, zpravidla svazem mládeže, v předvečer prvního máje. Samotný průběh zapálení ohně míru se od pálení čarodějnic moc nelišil. Snad jenom spontánnost se prolínala s organizovaností.

Každoročně 30. dubna za soumraku kráčeli místní občané, rodiče s dětmi a mládež ke hřbitovu. Urovnání navezeného mate-

riálu a dohled na požární bezpečnost byla záležitostí Sboru dobrovolných hasičů Líšnice. Podpálit připravenou hromadu bylo výsadou starších kluků. Podle potřeby jim ochotně pomohli traktoristé, nebo řidiči nákladáků ze státního statku a místa polili ušetřenou naftou. Když vyšlehly první plameny, všichni ustoupili do bezpečné vzdálenosti. Nikdo se neubrání alespoň krátkému pohledu do magického barevného spektra šlehajících plamenů a také pocitu příjemného tepla. Zhotovené zapálené kotlíky se proti minulosti nezměnily. Při točení s nimi a házení hořících košťat byl každoročně stejně veselý mumraj. Natřít děvčatům obličej popelem bylo součástí veselého dovádění. Možná, že jimi způsobený povyk měl působit na čarodějnice.

Při dohořívání se někteří mladí ubírali do blízkého okolí, kde na různých nouzově zhotovených sedátkách klábosili, některý rok hráli na kytaru, zpívali a tajně ochutnávali pivo, víno a jiné alkoholické nápoje. Na místě zůstaly odhozené sklenice.

Ohniště po desetiletí vznikalo jako skládka různého roští a dříví. V sedmdesátých letech se objevovaly i ojeté pneumatiky. Po roce 2000 šlo spíše o neřízenou divokou skládku, která na návštěvníky hřbitova působila odpudivě. K odložení různého haraburdí, ale i nebezpečného odpadu ji využívali nejen líšnickí občané, ale také ze sousedních vesnic. V roce 2005 jsem na skládce viděl kromě shrabaného listí, větví a různého dříví i isolanční materiál ze staveb, šatstvo, obuv, nábytek, okna se skly, televizory, pneumatiky, také dřevěnou protězu nohy. Nepochopil jsem, proč tam někdo vyhodil různé knihy a časopisy. Se švagrem Karlem Pojerem jsme je sebrali a odnesli do sběrný papíru v místní škole.

Osobně jsem rozhodnutí zastupitelstva obce o zrušení divoké skládky uvítal. Na navezené zemině vyrostla tráva. Věřím, že tím v Líšnici pálení čarodějnic nezaniklo. Stoletá tradice nevymizí úpravou terénu, ani působením ekologických aktivistů nebo ochránců přírody.

Závěrem následující vzpomínka. Nevím, ve kterém roce to bylo, ale připravenou hromadu neznámý pachatel zapálil již odpoledne. K likvidaci požáru přijeli hasiči z Mníšku pod Brdy.

Ing. VILIBALD HOŘENEK,
horenek.v@seznam.cz

Zápis školáků a školáčků

Na začátku kalendářního roku proběhl ve škole, tak jako každý rok, zápis do 1. třídy pro školní rok 2014/2015. Zápis se tentokrát nesl v duchu indiánů a kovbojů, jelikož budoucí prvňáčci budou chodit do indiánské třídy. K zápisu přišlo bezmála 30 dětí!!! Bohužel jsme všem nemohli vyhovět, vzali jsme maximum, co jsme mohli – 14 dětí. Naše budoucí prvňáčky čeká v nejbližších dnech

Den nanečisto, kdy navštíví školu, seznámí se s paní učitelkou a zkusí si, jaké to je být školákem. Jsme rádi, že je o naši školu tak velký zájem a přízně rodičů si velmi vážíme. Zápis do naší mateřské školky proběhl v měsíci březnu a z uchazečů se přijaté děti musely losovat. I o docházku do mateřské školy je velký zájem a my jsme rádi, že se nám nakonec podařilo umístit všechny děti s trvalým bydlištěm v Líšnici, i když některé jen na částečnou docházku. Neumístěných školkových dětí je ve Středočeském kraji mnoho, naše vesnice však patří naštěstí k obcím s nejvyšším počtem umístěných dětí.

A co se u nás dělo?

V měsíci únoru jsme vyjeli s většinou dětí na Hravé lyžování. Každý den jsme časně

ráno nasedli do autobusu a vyrazili na Mořínec, kde se děti učily lyžovat i snowboardovat. Vzhledem k letošní teplé zimě jsme měli obrovské štěstí, celý týden bylo sněhu dost! Těšíme se, že si kurz lyžování a snowboardingu zase za rok zopakujeme.

Na naší škole vznikl nový kroužek – výuka hry na klavír. Dojíždí k nám dvakrát týdně paní učitelka Jelínková a individuálně se věnuje zájemcům o tento krásný hudební nástroj. Hráť se učí jak děti ze školy tak ze školky a celkem na klavír dochází 13 lišnických dětí.

Na jaře nás dvakrát navštívila Policie ČR. Poprvé jsme s nimi hovořili o bezpečnosti dětí na silnicích, o úrazech či nebezpečných lidech, které můžeme potkat, podruhé jsme se staršími dětmi hovořili o nebezpečí návykových látek, především drog. Je zapotřebí seznámit děti s touto problematikou před odchodem na II. stupeň základní školy.

Letošní 5. třída měla 16 žáků, z nichž 4 odchází studovat na víceletá gymnázia. Žákyně Sára K. odchází do Ostravy na sportovní gymnázium, na gymnázium v Dobříši

odchází Klárka K., která byla ze všech uchazečů nejlepší a obsadila 1. místo a Kačka K., která je přijata z vynikajícího 16. místa. Matěj Č. odchází do Prahy na gymnázium Nad Kavalírkou, kde se z 260 ti uchazečů umístil na skvělém 23. místě. Máme z našich budoucích gymnazistů velikou radost, jsme na ně pyšní a jsme rádi, že šíří dobré jméno naší školy. Gratulujeme!!!

Na jaře jsme se věnovali přírodě a kromě učební látky, která se tohoto tématu týká, jsme měli velmi zajímavou přednášku o včelách a včelařství, kterou si pro nás připravil pan Dan Stauch. Děti si též mohly prohlédnout a osahat veškeré včelařské náčiní, potěškat prázdnou i plnou pláštěv či si vyzkoušet včelařský oblek. Také jsme měli zajímavou přednášku o dravcích, které k nám na školní hřiště přivezl pan sokolník.

V měsíci květnu jsme se věnovali 2. světové válce, mluvili jsme o osvobození i o Pražském povstání v květnu 1945. Děti shlédly autentické fotografie z té doby a položily květiny k památníku padlým v Líšnici. Povídání o válce jsme zakončili prohlídkou osvobozeneckých vojenských aut, která zaparkovala na hřišti pod školou a povídáním o válečné technice, za což děkujeme panu Martinovi Šťastnému.

A kromě zmíněných akcí jsme byli několikrát v divadle, na výstavě „Peníze hýbou světem“, prodávali jsme na Jarních trzích v Klínci či si četli dlouho do noci ve škole a pak tam i přespali.

A co nás čeká?

Blíží se závěr školního roku s ním i tradiční akce, které se touto dobou konají každý rok. 4. června 2014 proběhne v prostorách mateřské školky vystoupení našich školkáčků, kteří nám ukáží, co všechno se během roku naučili. 31. května bude několik našich zpěváků ze školky i ze školy vystupovat na pěvecké soutěži Brdský kos, na kterou pilně nacvičují. Na soutěži vystoupí i náš školní pěvecký sbor pod vedením Veroniky Kopecké. Držme jim palce!!!

Od 13. do 20. června 2014 odjíždíme společně všichni na školu v přírodě, tentokrát

na Šumavu. Budeme se tam nejenom učit, ale hlavně si budeme hrát – velcí na Sherlocka Holmesa a školkáčci na komisaře Vrtáčku. Doufáme, že nám vydrží počasí. Mateřská škola bude v době školky v přírodě v provozu pro ty, kteří s námi na Šumavu nepojedou.

24. června 2014 se bude konat školní akademie. Začínáme v 18.00! Po jejím skončení vás zveme na grilovaného buřtíka a kus řeči.

Těšíme se na vás!

Za celý učitelský sbor
Mgr. ALENA FIALOVÁ
ředitelka

Ženy 50+

Letos v únoru vzniklo ve spolupráci se zastupitelstvem v Líšnici volné uskupení s názvem „Ženy 50+“. Toto uskupení sdružuje ženy, které chtějí aktivně trávit volný čas a potkávat se se svými vrstevnicemi při občasných organizovaných schůzkách a společných akcích. Na jednotlivé akce jsou zvány také rodinní příslušníci a další známí.

Za první tři měsíce jsme uskutečnili dvě setkání v jídelně naší základní školy a několik vycházek do okolí Líšnice. Rovněž počítáme s účastí na akcích pořádaných obcí Čisovice, případně dalšími okolními obcemi, ve kterých podobná společenství fungují již několik let. Další aktivity chceme zaměřit na činnosti, které jsou pro účastnice zajímavé. Termíny a čas akcí volíme s maximálním ohledem na pracovní a rodinné zájmy žen 50+. O našich akcích informujeme na vývěskách na obvyklých místech, na webových stránkách obce Líšnice a v Obecní knihovně v Líšnici. Informace zde můžete získat během výpůjčních hodin, tj. v pátek od 17 do 19 hodin. Chcete se přidat k nám? Rádi vás uvítáme!

Za Ženy 50+, JANA SNÁŠELOVÁ

V neděli 13. dubna po patnácté hodině ohlásili dva amatérští hledači mincí **nález dvou nevybuchlých granátů na kraji lesa nad úpravnou vody u obce Líšnice**. Granáty objevili pomocí detektorů kovu. Místo následně zabezpečila policie i s policejními pyrotechniky. Ti granáty zajistili proti výbuchu a odvezli k likvidaci. Je možné, že v lesích v okolí obce narazíte vy sami nebo vaše děti na podobné nálezy.

Podezřelých předmětů se nedotýkejte a ihned informujte linku 158. Rovněž připomeneť dětem možné tragické následky manipulace s nevybuchlou municí.

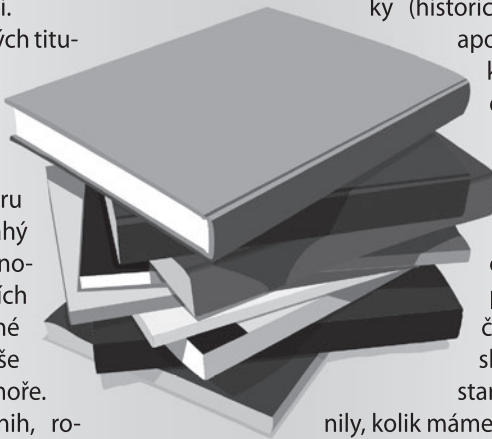
Děti, které navštěvují naši školu, už náležitě poučily paní učitelky, ale připomenutí nikdy neškodí.

Vážení líšniční čtenáři,

ráda bych vás seznámila s novinkami v naší knihovně. Začátkem dubna příbramská knihovna přivezla nový výměnný soubor 50 knih beletrie pro dospělé, naučné literatury i knih pro děti.

Z nově nakoupených titulů bych vám ráda nabídla sbírku povídek nositelky Nobelovy

ceny za literaturu Alice Munro: Drahý život. Román jednoho z nejvýraznějších autorů současné české prózy Miloše Urbana: Přišla z moře. Dále Zlodějku knih, román od současného australského spisovatele. Kniha byla i úspěšně zfilmována. Čtenářsky oblíbené jsou i detektivky Jo Nesba: Levhart, Sněhulák, Netopýr, Spasitel. Larse Keplera: Písečný muž, Svědkyně ohně, Hypnotizér, Paganiniho smlouva.

Na webových stránkách obce, v oddělení KNIHOVNA, najdete proklik na katalog líšnické knihovny, kde si můžete vyhledat knihu podle autora, názvu nebo tematiky (historické romány, detektivky,

apod.) V březnu (měsíc knihy a čtenářů) přišli do knihovny děti se svými pedagogy ze základní a mateřské školy. Jsem ráda, že hodně dětí si u nás knihy půjčuje a že si pak přicházejí půjčovat i se svými rodiči a sourozenci. I příbramské knihovnice, které se starají o naši knihovnu, ocenily, kolik máme v Líšnici čtenářů.

Ještě připomínám, že knihovna je v budově Obecního úřadu a je pro vás otevřena každý pátek od 17 do 19 hodin.

HELENA ŽBÁNKOVÁ,
knihovnice

INTERDOM

Interiérové studio

**PLASTOVÁ OKNA A DVEŘE
DŘEVĚNÁ OKNA A DVEŘE
INTERIÉROVÉ DVEŘE**

KOMPLETNÍ PROGRAM PODLAH

KAMENNÝ KOBEREC

ZASKLÍVÁNÍ LODŽIÍ

VESTAVĚNÉ SKŘÍNĚ

GARÁŽOVÁ VRATA

STÍNÍCÍ TECHNIKA

POUZDRA PRO POSUVNÉ DVEŘE

Při výměně oken
úspora na vytápění
až 50 %

U Národní galerie 468, Praha 5 - Zbraslav
Telefon: +420 604 995 940
www.novaoknadvere.cz

Co je to KVALITNÍ INTERNET?

Internet už v dnešní době není zbytečný nadstandard. Chtě nebo nechte jej potřebuje k životu většina z nás. Jeho užívání již dlouho proniká do všech věkových skupin. Postupem času se také maže rozdíl mezi kvalitou internetového připojení v Praze nebo mimo ní. Jaké jsou konkrétně možnosti v naší obci?

Jedna ze sítí, která u nás funguje, nese jméno Eurosignal. Tu provozuje významný regionální internetový provider, který je na trhu již více jak deset let. Skvělé je, že svojí síť neustále modernizuje a rozšiřuje. Bez jakékoliv nadšázky můžeme konstatovat, že jeho slogan o kvalitním internetu opravdu platí. Technologicky kombinovaná síť je připojena přímo na páteřní linky a i v případě mnohdy zatracované bezdrátové technologie dokáže Eurosignal nabízet zaručené rychlosti. Fakt je ten, že ani v jejich reklamních tiskovinách nenajdeme žádné „vzdušné zámky“ typu „rychlost až...“. Vše je podloženo a v podstatě zaručené.

Připojení od tohoto poskytovatele možná na první pohled nevypadá jako cenově nejvýhodnější, ale jednání je plně transparentní a nenutí vás ke zbytečným úvazkům, což je skvělé. Výhodou je i servisní dostupnost. Síť Eurosignal není ani malá ani velká. Za sebe hovoří i tisíce spokojených zákazníků. Pokud zatím máte internet od jiného provozovatele, tak je možná právě čas na změnu. Zeptejte se na zkušenosti svého souseda nebo přímo starosty.

Letos pořádáme Hry bez hranic my

Tradici her bez hranic v našem regionu začali loni obyvatelé obce Kytín, kteří se inspirovali oblíbenou soutěží, jež propojovala národy a města napříč Evropou a v 90. letech byla populární i na našich televizních obrazovkách. Cílem našich her je propojit obce mníšického regionu, umožnit nám i našim sousedům setkat se, lépe se poznat, pobavit a prožít spolu příjemný den. Druhý ročník her bez hranic proběhne 14. června a hostitelskou obcí bude naše Líšnice.

Jak soutěž probíhá?

Do líšnických her bez hranic se přihlásilo devět týmů z různých obcí našeho regionu. Každý tým má deset členů (5 žen a 5 mužů), z nichž je osm soutěžících a dva náhradníci. Týmy během odpoledne plní postupně čtyři soutěžní disciplíny a tzv. volnou disciplínu, kterou je 5minutové „umělecké“ představení týmu a prezentace obce formou stánku. Zahájení her bez hranic pro diváky začne kolem 12.30.

Večerní zábava

Po skončení soutěžního dne bude pokračovat večerní taneční zábava s živou hudbou, kterou si, doufám, všichni užijete. Dovolujeme si v této souvislosti požádat spoluobčany, kteří bydlí v blízkosti návsi, o shovívavost a toleranci. Večerní zábava bude ukončena do půlnoci.

Kde se budou hry konat?

Hry bez hranic budou probíhat v centru obce, na prostranství před hasičárnou, kolem rybníka a na silnici, která prochází naší obcí (po dobu her bude silnice kolem rybníka uzavřena a doprava svedena uličkou kolem úřadu). Protože se jedná o jediný den, věříme, že omezení průjezdu obcí

přijmete s pochopením. Stejným způsobem řeší dopravu každá obec, která pořádá nějakou společenskou akci. Zároveň vás prosíme o spolupráci a vstřícnost při umísťování stánků, stánků a dalších potřebných rekvizit u vašich plotů kolem návsi. Parkování pro veřejnost bude zajištěno na dvou záchytných parkovištích na golfu a na fotbalovém hřišti před dálnicí.

Kdo to celé organizuje?

Letošní ročník her pořádá Obec Líšnice a občanské sdružení Kuliš, tedy parta líšnických sousedů a sousedek, kteří organizují jarmarky, festivaly, kladení věnců k pomníku atd. Organizace letošních her se dobrovolně ujal tým, který loni v Kytíně bojoval za Líšnici. Po obrovském úspěchu a ohlasu na první ročník her můžeme letos v Líšnici očekávat ještě větší diváckou účast. V rámci organizačního týmu se proto snažíme oslovit všechny obyvatele Líšnice, kteří jsou ochotni pomoci. Každá ruka a hlava se hodí a jsme za ní vděční. Hry bez hranic nejsou soukromý podnik. Pořádáme je my všichni, kdo v Líšnici žijeme a jsme na to hrdí. Děkuje Kuliši, na-

PROGRAM Her bez hranic Líšnice 2014

10:30 – 12:00	Registrace a příprava týmů
12:00	Otevření občerstvení
12:30	Zahájení her
13:00 – 17:00	Plnění čtyř soutěžních disciplín Představení týmů a prezentace obcí
17:30	Vyhlášení výsledků a vítězů
18:30	Zahájení večerní zábavy
18:45 – 20:00	Kapela F & K
20:30 – 0:00	Kapela Partyband

ším hasičům, Ženám 50+ a všem, kteří se už přihlásili. Zároveň se obracíme i na vás. Připojte se k nám a pojďme společně udělat akci, o které se bude dlouho vyprávět.

Kdo to platí

Akce je financována z příspěvků Svazku obcí mníšického regionu, Obce Líšnice, sponzorů a partnerů, které jsme oslovili. Podpory si vážíme a děkujeme za ni. Pokud jsme vás neoslovili a rádi byste se zapojili jako sponzor her bez hranic, ozvěte se. Máme široké možnosti, jak vás a vaši firmu v rámci her prezentovat. Všichni, kdo se podílejí na organizaci, tak činí dobrovolně a bez nároku na honorář. Za to jim patří náš obdiv a dík.

HRY BEZ HRANIC LÍŠNICE 2014

14. června 2014

PO CELÝ DEN ...

Fandění týmům, mňamky
ze Slowpece a z grilu,
čerstvé kapří hranolky ze Sádek
Lahovice, zajímavá piva,
domácí limča a mošty pro děti,
stánky a vystoupení
jednotlivých obcí, prezentace
partnerů a sponzorů.

VEČER ...

Živá kapela, ještě živější kapela,
tanec, jídlo a pití a spousta
sousedů, se kterými stojí za to
si popovídat a zatančit.

POJĎME DO TOHO SPOLEČNĚ!

HRY BEZ HRANIC POŘÁDÁME MY VŠICHNI, KDO V LÍŠNICI ŽIJEME A JSME NA TO HRDÍ.
POJĎME SPOLEČNĚ UDĚLAT AKCI, O KTERÉ SE BUDE DLOUHO VYPRÁVĚT.

ZA JAKOUKOLI FORMU PODPORY JSME VDĚČNÍ. ŽÁDNOU POMOC NEODMÍTNEME.

DĚKUJEME VŠEM SPONZORŮM A PARTNERŮM:

POCTIVÉ ČESKÉ DVEŘE

[čti: pečeme pomalu]

SMP CZ, a. s.

